

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 29. avgusta.

V drugem članku priobčujemo program, ki so ga podpisali skoro vsi dalmatinski poslanci. Važen in zanimiv je ta program, kakor je bil važen in zanimiv govor znanega poslanca Biankini-ja, urednika v Zagrebu izhajajočega „Narodnega lista“. Govor bil bi vreden, da bi vsega priobčili, a ker zaradi preoblega gradiva tega ne moremo, posneli bomo glavne točke, iz katerih čitatelji lahko sklepajo, kakšen je bil ves govor, ki je napravil pravo senzacijo in predsednika tako razburil, da je večkrat posegel vmes. Biankinijevega govora glavne misli so bile:

„Vlada kaže nasproti kulturnim in gmotnim potrebam dežele premalo zanimanja. Glede komunikacij je Dalmacija od vnanejšega sveta isto tako ločena,

kakor da bi bila nekje ob Kongu, na pa blizu središča omikani in visokonaobraženi Evropi. Vsled tega je poprej toli živahni trgovinski promet s Bosno in Hercegovino popolnoma prešel v Dunajske in Peštanske roke in ona nekda tako ponosna trgovinska mornarica dalmatinska, za katero nas je nekda mogočni cesar Karol V. zavidal, se je popolnoma upropastila.

Pritisek železne roke c. kr. davčnih uradnikov, „davčna giljotina“ uničila je ta ponos Dalmacije. Dalmatinski ribiči morajo gledati, kako jim italijanski ribiči iz Chioggie grižlje kruha od ust trgajo. Zaradi ozirov višje politike proti Italiji žrtvuje se dalmatinsko trgovinsko brodarstvo.

Položaj prebivalstva je tako neznosen, da se izseljevanje v Ameriko strašno množi. V bodoči proračun postavilo se je za žandarmerijo 38.000 gld., za ceste pa samo 13.000 gld. in za toli potrebne vodne zgradbe vsega vkupe samo 2000 gld. Brez cest in železnic, brez prometnih občil in drugih nujnih potreb, moramo plačevati celo armado žandarrov.

Postopanje vlade v zadevah narodnega jezika je dokaz njene nevhvaležnosti, dvojezičnosti in kratkovidnosti. Italijanski jezik, ki ga jedva pet odstotkov dalmatinskega prebivalstva govori, vlada v c. kr. uradih tako, kakor da je Dalmacija še danes pod oblastjo Benetk, kakor da smo podaniki kralja Umberta. S tem, da se italijanskemu jeziku tako prednost daje, žali se naše narodno čustvo in čas ni več daleč, ko bode c. kr. namestnik govoril pred praznimi sedeži.

Z dostojnostjo narodnih zastopnikov se ne ujema, da bi še dalje hodili po sedanjem neplodnem potu. Narod ima pravico, uprašati nas, zakaj li podpiramo vlado, ki za pravice narodove nema drugega nego prazne besede. Umejem, zakaj se ne dovoli, da bi se zjedini s svojimi brati onkraj Velebita, zakaj se hoče, da bi usahnili liki veja, odkrhnjena od drevesa, zakaj nas z Bosno in Hercegovino nečjejo spojiti. A da se naš jezik poriva nazaj, tega ne umejem. Jezik je znamenje narodnosti, tlačenje jezika je smrt narodova.“

Govor se čita, kakor da je našim razmeram

prikrojen in radostno bomo presenečeni, kadar bomo kaj podobnega čuli iz ust naših deželnih in državnih zastopnikov.

Dalmatinskih poslancev program.

Vsi člani našega „Narodnega hrvatskega kluba“ na deželnem zboru dalmatinskem spoznali so, da treba razširiti stari program narodne stranke z dne 8. junija 1875 v primeri z današnjim razvojem stranke in to tako:

1. Narodni hrvatski klub stoji trdno na načelni podlagi hrvatskega državnega prava in celokupnosti Hrvatske. Prizadeva si zatorej, da se zjedini Dalmacija čim prej s Hrvatsko in Slavonijo, ter želi, da se kraljevini Hrvatskej povrne vse njene stare časti. 2. Pod varstvom hrvatskega državnega prava uživajo Hrvatje in Srbi jednake pravice v vsakem oziru, kakor so tudi le jeden in isti narod, razen katerega se ne priznava, da bi bilo kojega v Dalmaciji. 3. Narodni hrvatski klub zmatra za dolžnost svojo, v vsakem ugodnem trenutku zahtevati, da naš milostljivi kralj na podlagi narodne in z Njega sveto besedo potrjene pisane pravice zjedini Dalmacijo s Hrvatsko in Slavonijo in povrne Hrvatski vse njene časti. Dokler se to ne zgodi, da se narod bolje pripravi na ta dogodek in da se mu utré ložji pot, — bode „Narodni hrvatski klub“ z vsemi zakonitimi sredstvi se pogajal, da se hrvatska narodna zavest okrepi, vse šole in uradi v Dalmaciji pohrvatijo ter se dežela reši italijanščine in nemčenja; 4. „Narodni klub“ hrvatski, nemešajoč nikakor vere z narodnostjo, niti to dvoje spajajoč, branil bode staroslovenščino v cerkveni službi kot pridobitev narodovo in pogojo mika. 5. Pospešujoč vsako stroko blaginje v deželi, se bode posebno potezal za to, da se Dalmacija z železnico spoji z monarhijo, kakor tudi, da se glavne luke na Jadranskem našem morji zvežejo z Bosno, prirodnim zaledjem Dalmacije, brez katere Dalmacija nima ni hrane ni obrane.“

Lepi in odločni ta program podpisalo je 24 poslancev in ni dvojbe, da bodo dalmatinski poslanci s svojo vztrajnostjo in previdnostjo polagoma

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVI.

(Dalje.)

„Za Boga! — Menda saj ne gori pri nas!“ križala se je mati pri peči.

„Zunaj je gosta tema! — Nekdo prihaja k nam! — Odpret mu grem!“

„Morda je Refunda!“

„Saj je bil pred kratkim tu. Rekel je sicer, da ne pojde daleč in da se kmalu zopet vrne. A psi so nekamo razdraženi!“

Zamolkli udarci na vrata zadoneli so tretjič in zopet čulo se je nekaj moških glasov tudi gromkeje.

„V imenu cesarja in milostljive Visokosti odprite!“ Zakričal je nekdo skozi okno.

Kvêt spoznal je glas mušketirja, prestrašil se in zbebel kakor sneg zunaj, a le za hip. Čez sekundo zavedel se je zopet.

„Kaj zahtevate od mene v imenu cesarja in milostljive Visokosti danes na sveti večer?“

„Da nam odpreš! — Sicer ti razsekamo vrata!“

Helebarda mušketirjeva zapičila se je za to grozno precej globoko v stare vratnice dverij vedočih v Kvêtovo hišo.

„Jezus Kristus! — Po tebe gredo, uteci za gumni, skrij se jim; nič dobrega ni to. Saj greš lahko k stricu v Kročehlavi . . . Za vse svetnike, mož, ubogaj me!“

„V imenu cesarja in milostljive Visokosti pravim! — Ako ne ubogate, upotrebimo silo!“

Kvêt premišljeval je dve tri minute, položil desnico na čelo in očutil kaplje studenega potu.

„Ubežite, oče! — Mi pojdemo za vami na kraj sveta, našli vas bomo povsod . . .“

Zunaj pred vrati doneli so udarci drug za drugim in vratnici pokali sta pod njimi.

Družina v sobi drhtela je od strahu, Kvêt izmaknil se je z lahka Světluški in niti ozrši se na njo šel na dvorišče odpret.

„Lezite! — Nazaj!“ zakričal je nad psi, ki so v velikanskih skokih prihiteli k dverim.

„Ne bojte se! — Prost ustop imate! Ničesar

vam ne store! Niti ne dotaknejo se vas! Česa zahtevate od mene?“

„Z nami pojdete!“

Tri svetilnice zasunile so v bliščeči svetlobi, žarki so zabliščali na puškah, bodalih in belih vojaških plaščih.

„Kam?“

„Bodete že našli z nami. — Svetili vam bomo po poti in zašli ne bomo!“

„Niti naprej nas ne povabi?“

Mušketir bi se bil od smehu skoro zadušil.

„Le naprej, gospodje vojaki! — Drugi ptiček utegnil bi nam uiti, in na tem je največ! — Ne čakajte, da vas povabi! — Naprej — naprej, pravim!“

Osem mož udrlo je v hišo z nasajenimi bodali, mušketir šel je na čelu in poleg njega sodnik Ourada.

Kvêt stopal je pred njimi nehote do sobe.

„Kje imaš prenočevalca? — Kje si ga skril?“

Mušketir stal je pred Kvêtom s povzdignjenima rokama. Helebardo ostavil je pri vratih.

„Ako prihajate po mene, tukaj sem! — Če sem koga skril, vam tega ni nič mari, in rečem vam: ako bi koga tu imel, ne povem vam o njem!“

(Dalje prih.)

uživotvorili vse te za Dalmacijo zares „stožerne“ (kardinalne) točke.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. avgusta.

Naučno ministerstvo hoče osnovati učni stolici za antropologijo in etnografijo na vseučiliščih na Dunaji in v Pragi. Vprašalo je že v tej zadevi akademski senat Dunajskega vseučilišča za njegovo mnenje.

Vnanje države.

Iz **Rusije** zadnji čas zopet bolj iztiravajo tujce. V enem tednu so iz Varšave iztirali 500 inozemcev največ avstrijskih in nemških državljanov. Več tujcev so pa poslednji čas vsprejeli v rusko državljanstvo.

V **Rumuniji** bodo osnovali višje vojaško učilišče za izobraževanje častnikov generalnega štaba.

Malo je manjkalo, da se **Turčija** ni udala popolnoma željam Krečanov. Iz Carigrada se javlja, da je bil ruski veleposlanik Nelidov dobil od ruskega zastopnika v Atenah vest, da hoče Trikupis poslati 20.000 mož in vse vojne ladije na Kreta, kajti on zmatra za narodno dolžnost, da pojde na pomoč Krečanom, če sultan ne zboljša stanja kristjanom. Ruski zastopnik pristavil je svojemu poročilu, da je preverjen, da Grki vojno nameravajo začeti. Nelidov seveda je to poročilo objavil turški vladi. H krati je pa bil turški poslanik v Atenah poročil, da Grki ne bodo začeli vojne, če sultan izpolni Krečanom njih finančno željo. Ker Abdul Hamid ne mara za vojno, je že premišljeval, da bi vsem ustregel Krečanom. V tem pa zvedo v Carigradu, kako so centralno-evropske velevalsti odgovorile na grško noto in to je dalo Turkom pogum, da so se odločili za energično postopanje na Kreti.

Šoansko misijo vsprejel je predvčeraj **italijanski** kralj. Odposlanci pohodili so tudi ministrskega predsednika, ministra vnanjih zadev in vojnega ministra.

Francoski minister notranjih zadev je ukazal vsem poštnim uradom, da naj konfiskujejo vse oklice in okrožnice generala Boulangerja. Ta ukaz je imel ostati tajen, pa ga je izdal nek uradnik. — Svet reda častne legije je v ponedeljek sklenil, da general Boulanger in Dillon zgubita vse pravice, katere je jima dajala njijina stopinja v častnej legiji.

Nemški državni komisar Wissmann se pogaja z vodjama ustašev Baširijev za mir. Preveril se je, da s silo nič ne opravi in poskusiti se hoče z lepo poboto. Ko se sklene mir, bode najbrž v kratkem ostavil **Afriko**. Njegova misija za Nemce itak ne bode imela nobenega uspeha. Sedaj gre že le za to, da se kako častno izmotajo iz afriških zmešnjav. Zaradi tega se je v Berlinu zadnji čas naudušen je za kolonijalno politiko jako ohladilo. Oficijsni listi pišejo, da ne kaže zaradi kolonijalne politike prepirati se z Anglijo, ker je prijateljstvo te države za Nemčijo več vredno, nego vse kolonije. Za Nemce bode kolonijalna politika v kratkem le še prijeten spomin.

Dopisi.

Iz **Kamnika** 22. avgusta. [Izv. dopis.] —

Tužnim srcem spremili smo 21. t. m. popoldne, uzornega rodoljuba, vzglednega zdravnika, priljubljenega dr. Samca k zadnjemu počitku. Da istinito priljubljen nam je bil ta blagi mož v vsakem oziru toliko, kakor pred njim gotovo še nihče drugi. — Kdor ga je poznal, kdor je imel z njim priliko občevati, vsakemu se je omilil s svojo prijaznostjo, vsakemu je imponoval s svojo mirnostjo in taktičnim vzglednim obnašanjem. Njegovo izredno veliko priljubljenost so svedočile mnogobrojne črne zastave, ki so vihrale v znamenje globoke žalosti skoro z vseh hiš v mestu, ko je pokojnik ležal na mrtvaškem odru. In ko so potihnili zadnji tužni glasovi srce pretresujoče pesni: „Mrtvaški blede angelj“, ko se je jel pomikati veličasten, a vendar toliko žalosten sprevod po mestu, videti smo imeli priliko, koliko častilcev je pokojnik štel v svojem življenju, v katerem pa so mu bila pota tolikokrat s trajem posuta. Ne bodemo cenili previsoko, ako rečemo, da je število udeležencev pri pogrebu presegalo dva tisoč. Zaradi tega se tudi sprevod ni mogel vršiti po navadnem potu na Žalje, ampak raztegniti se je moral po glavnem trgu. Grede po mestu prišel nam je v spomin oni veseli večer pred šestimi leti, ko se je raniki kot slavljeno zmagovalce, kot izvoljeni narodni poslanec vračal iz Tržiča. Vse ga je hitelo pozdravljati, topiči so pokali, godba je svirala, naudušeni živoklici razlegali so se po mestu, okrašenim z narodnimi trobojnicami, veselost na obrazih njegovih spremljevalcev. In kolika sprememba čez 6 let! Žalost na obrazu njegovih spremljevalcev,

tužno zvonjenje, tugujoča vdova, plakajoči otroci, kojih žalostni glasovi morali so v vsakem srci vzbuditi usmiljenje in globoko sočutje!

Na čelu sprevoda, kateremu spreten reditelj je bil Iv. Grašek, bila je šolska mladina s svojima zastavama; za njo je korakala požarna bramba noseč dragocen venec. Za to so sledile: z zastavama domača čitalnica in pevsko društvo „Lira“, nosilci poklonjenih vencev, meščan noseč Frana Josipa red, s katerim je bil odlikovan pokojnik, č. o. frančiškani in g. dekan s svojim spremstvom. Za krasno, z vencu obloženo rakvijo so se uvrstili: pokojnikova obitelj, sorodniki, domače gospe, gospodične in drugo ženstvo, deželna poslanca baron Apfaltrern in notar Kersnik, dvorni svetovalec vitez pl. Kaltenegger, župan Fišer z vsemi občinskimi in korporacijskimi odborniki, deputacija društva zdravnikov v Ljubljani, uradniki in častniki tukajšne c. kr. praharne mnogo gospode iz okolice, osobito z Brda, iz Mengša, Domžal, znanci in prijatelji iz Radomelj, Trzine, Komende, Cerkljan in drugo občinstvo. Po končanem običajnem obredu v cerkvi na pokopališču zapeli so pevci žalostinko: „Usliši nas Gospod“. Nepozaben nam ostane ganljiv utis te premile pesni. Z rosnimi očmi zapustili smo sve tišče in se podali za rakvijo na kraj, odločen v prihodnje bivališče zemeljskim ostankom prebalega ranjcega. Globoko ganjeni zrlimo v grob, molili smo z duhovnikom za dušo ranjkega, da ga izvoli vsprejeti. Oni nad oblaki v društvo svojih srečnih izvoljencev. Srce trgajoča pesen „Nad zvezdami“ bil je zadnji tužni pozdrav pevcev preljubljenemu možu, kateri je bil vsekdar njih zvesti prijatelj in najboljši podpornik. — Prestal si!

Težko bodo pogrešali predragega pokojnika mestni in Kamniškega okraja prebivalci, katerim je bil vsekdar radovoljen svetovalec, bodisi v družbenem ali političnem oziru, vreden in najboljši pomočnik v boleznih, a še veliko bolj pogrešali bodo ranjega reveži, katerim je „za Bog povrni“ z isto vestnostjo delil svojo zdravniško pomoč, kakor premožnim. Delež dobrote svojemu bližnjemu, bilo mu je vedne geslo: „Ne ve naj levica, kar dela desnica“. Mnogo britkosti moral je prestat v svojem življenju, a vse to prenašal je s pravo Jobovo potrpežljivostjo. Nikdar se ni čula iz njegovih ust najmanjša nevolja, trpel je skrivno v srci, v katerem gotovo ni bilo sovraštva do nikogar. Nepozaben nam je kot uzoren značaj, vzgleden gospodar, skrben oče svoje obitelji, uljuden družbenik, najvestnejši zdravnik, kateremu je bil svoj stan nad vse imeniten, nad vse vzvišen. Daroval je svoje življenje za svojega bližnjega. Zvršujoč z največjo vestnostjo svoj zdravniški posel, nakopal si je bolezen, katere mu vsa zdravniška vednost več odpraviti ni mogla.

Mirno, počivaj ljubeče, blago srce! Večni pokoj Tvoje duši! Na preranem Tvojem grobu plakamo tudi mi s Tvojo nesrečno, tugujočo obitelo, katero si toliko ljubil, od katere Ti je bila ločitev tako težka, tako bridka! Krepilno tolažilo nam je jedino le misel: da „Lepše solnce Tebi sije, lepša zarja rumeni“.

Na pokojnikov grob položili so krasne vence s sledečimi napisi: Ljubljenemu soprogu zdihujoča soproga. — Predragemu očetu žalujoči otroci. — Nepozabljivemu svaku rodbina Franc Rode. — Blagemu sorodniku rodbina Gily. — Žalujoča rodbina Podrekarjeva. — Svojemu prijatelju rodbina Polčeva. — Prijatelju, somišljeniku, pisatelju in tovarišu Janko Kersnik. — Dragemu prijatelju rodbina Fischer. — Zadnji pozdrav rodbina Močnik. — Svojemu zdravniku in prijatelju obitelj Schmidinger. — Dem theueren Kollegen Dr. Ant. Binter. — Dem unvergesslichen Freunde Aleksander Radešič Triest. — Svojemu dobrotniku rodbina Bergantova. — Kamniške meščanke svojemu vestnemu zdravniku. — Neupogljivemu značaju, uzornemu rodoljubu njegovi prijatelji. — Bivšemu nepozabnemu tovarišu narodni deželni poslanci. — Uzornemu predsedniku, častnemu članu žalujoča čitalnica Kamniška. — Svojemu kumu in pevcu „Lira“ — Ustanovitelju požarna bramba. — Vrlemu rodoljubu in pisatelju Kamniški dijaki. — Bivšemu županu hvaležna občina Kamniška. — Svojemu bivšemu predsedniku Kamniška korporacija. — Rodbina vitez Schneidova, Trevnova, Staretova, Ferlinčeva, Bayerjeva.

Iz **Ljubljanske okolice** 24. avgusta. (Iz potovalne torbice.) Človek potujoč po svetu naleti na marsikaj. Tako sem tudi jaz nekega dne sešel s prijateljem ter razgovarjal v zadevah, tikajočih se Vrhnike.

Volitev novega župana je vendar enkrat dovršena. Saj je pa tudi dolgo trajalo. To je bil hud porod. In kaj bi ne bil. Dve stranki — vsaka nepremakljiva v svojih nazorih in sklepih; a naposled je vendar „slovenska“ zmagala. Živila vzajemnost! Vrhnika ima sedaj mladega župana v osebi gosp. Gabrijela Jelovškega. Mož je olikan, značajan in jako dobrodušen in trg si sme šteti v čast, da ima takega župana.

Društvo za olupšavo trga vrlo dobro napreduje. Zasadilo je poleg državne ceste, ki vodi v Trst, lepo število lip; pa tudi na holmu sv. Trojice se je že marsikaj storilo. Še vedno se bavi društvo z raznimi napravami. Prav tako!

Šolstvo na Vrhniki je v kaj čudnem položaji. Ni trditi, da bi bilo učiteljstvo temu krivo, ne, ampak dotični organi, katerim je prva, sveta dolžnost, odpraviti vse nedostatke, ki ovirajo šolski napredek. Krajni šolski svet, tako se mi je pravilo, se baje premalo briga za redno obiskovanje šol. Za šolo ugodnih otrok je blizu 600, šolo obiskajočih pa komaj tretjino. Iz tega je razvidno, kako in koliko šola napreduje. Vrhnika se menda samo s tem ponaša, da ima 6 učiteljskih močij. Če si pa človek ogleda učilnične prostore deške šole — no! Vodja stanuje v tuji hiši. Drugemu učitelju je neki gospod iz posebne prijaznosti blagovolil pod poprejšnim županom odkloniti 40 gld., katere je dobival kot odškodnino za stanovnino. Vrhnikanje! ozrite se na sosede Borovničane, kateri se svojim trem učiteljem sezidali krasno poslopje, v katerem bodo v prihodnje stanovali.

Tudi se že blizu 2 leti snuje naprava obrtniške nadaljevalne šole. Z veseljem pozdravlja vsakdo ta sklep. Žalibože je še na papirji. Skrajni čas bi bil, da bi se otvorila ta šola, ki je „živa potreba“ trgu. Če pomislimo sploh deco, katera jo tu zaradi zanikarnosti nekaterih starišev zelo razposajena, ozirati se je na ono, ki je vsakdanji šoli odrasla. Ta potrebuje še večje pozornosti in strogih vodil, da se še bolj ne popači.

Carlo Franci.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XI.

18. avgusta.

(Kongres. — Iz orijentskega oddelka razstava.)

Včeraj se je odprl naš kongres. Predvečernico smo slavili z večerinko (soirée), katero so pripravili gostom Pariški gospodje kolegi. Bilo je jako živo in veselo v velikem salonu hotela „Continental“. Na programu je bilo, da se odpre kongres v palači Luksenburške, kjer ima svoje seje navadno senat; a ravno te dni se je zbrala tam vrhovna sodnija (haute cour), da sodi Boulangerja, za to smo bili premeščeni v navedeni veliki hotel. Mimogredé povedano se zanima ta teden ves Pariz za to sodišče, tako da je sama razstava in vse drugo ostalo v drugi vrsti.

O tukajšnjih kongresih v obče more se reči — ne govorimo v strokovnem zmislu — da so jako zanimivi že zaradi obile udeležbe od vseh strani sveta: zastopana je Amerika v znatnem številu, a iz Evrope skoro vse dežele. Jezik, v katerem se sporazumljajo članovi kongresa, je francoski, le redko se oglasi kdo v kakem drugem jeziku, pa tedaj predstavljajo večji člani bureau-a njegove besede tudi na francoski jezik.

Za strokovnjake so mejnarodni kongresi poseben važni, ker tam prehajajo znanstvene ideje od naroda do naroda, tam se spoznavajo strokovnjaki in učenjaki mej seboj, sklepajo bratske zveze na podlagi znanosti, katera ne pozna mej niti političnih, niti etnografskih.

Naš kongres trajal bo cel teden. O njem seveda ne bom govoril tukaj podrobno, kajti za to je mesto v strokovnem listu. Spominjam samo to, da je predpoludne odmerjeno sejam, a popoldne sprehodom po razstavi ali pa po mestu. Naši Pariški kolegi so skrbeli za zanimiv program, pri katerem tudi prijetnih zabav ne manjka.

Poglejmo danes popoldne orijentski oddelek razstave. V njem je več zabavnega, nego poučnega. — Krajni iztok (extrême orient) ima mnogo obiskovalcev, posebno Francozov, katerim je to kaj čisto novega, ker imajo le redko priliko videti one „pagode“ (hramove) okrašene z vsemi mogočnimi in nemogočnimi barvami s Turškega in iz Arabije, Tonkina itd.; iz dežel kalifov, iz kraljestva vele-možnega Solimana in krasne Fatme, zavzemajo cele

ulice, v katerih je zmirom polno radovednega ljudstva pa kričečih prebivalcev teh širi-šarenih hramov. Na ušesa doni ropotanje bobnov in drugih bizarnih instrumentov, a po njih ritmu plešejo črne in temnožolte prikazni moškega in ženskega spola. pa kaki so ti plesi! To jo sukanja in vrtenja, kakor da je pičila tarantela plesalca ali plesalko. Gibanje telesa je živahnejše kot pri vsakem gimnastiku, a pri tem je videti na lici groznih „grimas“, preobračanja oči in slušati škripanja kosti ter včasih čudnega tuljenja. Kaj podobnega sem videl samo v derviškem samostanu (teké) pri Skutariji v Malej Aziji; samo da je bilo tam malo bolj — pristojno ali spodobno.

Kavarne iz Algerije, v katerih se pokazujejo derviši in jedci kač ter druge nesnage, točijo dosta ukusno turško kavo, prodavajo ob jednem razne drobnjave, pušijo čibuk in nargilé (velike pipe z cevjo napeljano skoz steklenico vode), pa tudi brijejo drug drugu, ker si Evropejci ne davajo radi puliti brade od iztočnih brivcev. (Je domačih preveč.)

Tudi brez „krasnega“ spola neso te kavarne. Tam v kotu sedi visok dèd, drži se resno, turban mu pokriva glavo kot polovica velike buče, obrito z belim svilenim predpasnikom; oči so mu na polovico zatisnjene, zdi se nam, da spi, tembolj ker je čisto miren, kakor da bi bil od lésa. Poleg njega stoji njegova zakonska — „polovica“ ne smem reči, ker ima brž ko ne več žen, — torej recimo na primer „desetica“. Lase ima črne kot furija, temne kože, debela kakor „dora-dela-bunka“ Andrejčkovega Jožeta. Krvi je veliko bolj vroče kot njen mož. Ona ne miruje, ampak igra nekaj časa na kitaro, pa poje dolgočasne tirade z žalnim glasom. Pozabil sem še povedati, da nosi široke rudečkaste hlače, a to „de facto“, v drugem zmislu jih gotovo ne nosi; kajti njen širokopleči mož tega nikakor ne bi dopuščal nobeni ženi iz svojega harema, niti najmlajšej ne, katera se vrti okolu njega kakor večerica in vzbuja smeh mlajših došlecev iz iste dežele, srebajočih kavo po domačej navadi. Od časa do časa se sliši vrisk iz ust plesalke, ki zadoni v ušesih, kakor bi zažvižgala lokomotiva.

Ako bi me kdo vprašal, kako se mi je dopadalo pred tako kavarno, odgovoril bi mu negativno: gotovo ne tako kakor Muhamedu, ko je potoval s svojimi karavanami po arabskih vaseh in mestih, kjer je baje z velikim veseljem in naudjenjem gledal in poslušal podobne „ululeme“.

Stopimo zdaj v „tuniški koncert“. Tam pač ni za mlade gospodičine, niti za gospodiče, kateri drže malo na sebe. To je še Parižanom preveč. Angličani pa in drugi, ki pamet rabijo, pa denar štedijo, celó pobegnejo, ko se začne ples. Mimogredé sem videl, da zlorabi piano neki Arabec. Na programu pa sem bral, da plešejo „favoritkinje Mahdijeve“ in jeden črnc (zamorec) iz Kordofana, imajoč na sebi samo opasnik od kozjih nog. Kaki pa so kostumi drugih, o tem smo že čitali v životopisu Adama in Eve.

Čuden si ti iztok! Pravijo ti, da si zaspan, čaroben, ali kaj še; pa kako živost, kako prozo, kako nesnago pokazuješ tukaj! Kolikor te jaz poznam, nisi tako sprijen, kakor zapad; a zakaj se ravno tukaj ob priliki svetovne razstave, ko to gleda milijone ljudi, predstavljaš tako grozno? — Vender je dosta drugih zanimivostij v orijentu, čemu torej temne strani obračati na ven? — Hočeš-li zapad, ki je že tako dosta sprijen in prhel, česa naučiti? — Komaj verjetno. Pojdima dalje!

Večer je nastopil. Na Invalidskem polji, to je v drugej polovici razstave dava se večerinka v čast visokim gostom, došlim z iztoka. Bengalično so razsvetljeni prostori, kjer sedita Tuneška princa, Mohamed in Tiele-bej. Pijó in jedó, kar jim želodec želi — srce pri tem nema ničesar opraviti —, na konci gostovanju pa zaplešejo kanaki svoj „pilou-pilou“, Kongičani pa se vojskujejo za šalo pred veselimi občinstvom.

Mej tem je nastopila pozna ura, ob kateri se zapira razstava vsaki večer, v praznik kakor v delavnik.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

V policijskega odseka imenu poroča občinski svetnik dr. vitez Bleiweis o računih za zdravila mestnim ubogim 1888 l. V tej zadevi je mestni fizik jako obširno poročal. Iz izvestja se vidi, da se je ordinovalo po predpisih. Račun zdravil iznaša 943 gld. 88 kr. Račun se potrdi in lekarničarju

Piršiču nakaže za dana zdravila 830 gld. V posebni okrožnici izreče se vsem nemestnim zdravnikom zabvala za pomoč, ki so jo naklonili v raznih slučajih. V mestni službi stoječim zdravnikom pa se še jedenkrat naroča, da se drže določeb in zapisujejo zdravila v takej obliki, ki manj stane.

Občinski svetnik Gogola poroča v policijskega odseka imenu o premembi klavničnega regulativa in predlaga, da se ima isti preurediti tako, da je postaviti do 7. oziroma 8. ure zvečer v klavnico ono klavno živino, ki se ima drugo jutro pobiti. Obvelja.

V šolskega odseka imenu poroča obč. svetnik župnik Rozman. Po njegovem predlogu razdeli so ustanova 100 gld., založena povodom srebrne poroke cesarja in cesarice mej 4 uboge učence obrtne šole in dobe Ivan Briušek, Jernej Hlebš, Fran Šleuc in Osvald Volk vsak po 25 gld.

Vodstvom in učiteljem na obeh obrtnih pripravljalnih šolah za 1888. l. dovoli se 330 gld. in sicer 4 učiteljem po 75 gld. ravnateljema po 15 gld.

Točke o dotaciji velike realke, o računih mestnih šol in o premembi imen nekaterim trgov in ulicam odlože se do jedne prihodnjih sej.

V mestne branilnice upravni odbor izvolijo se mesto umrlega obč. svet. Pakiča in mesto odstopivših dr. A. Čebaška in dr. J. Zupanca gospodje Ivan Vilhar, dr. Josip Staré in Jarnej Žitnik, v odseke namesto umrlega obč. svetnika Mihe Pakiča pa gg.: V magistratni odsek Ivan Gogola, v stavbinski odsek vitez Zitterer, v klavnično ravnateljstvo dr. Gregorič.

V odsek za električno razsvetljavo izvolijo se po dr. Tavčarja predlogu vslikom: Hrasky (načelnik), Tomek, dr. Staré, Hribar, dr. vitez Bleiweis (načelnika namestnik).

Ko je dr. Gregorič povprašal, kdaj prične mestna hranilnica svoje delovanje in kdaj se postavi vremenska piramida, ki bi pa bila v „Zvezdi“ umestnejša, nego li pred Rudolfinummom, — na kar je dobil primerna pojasnila in ko je obč. svetnik Velko vrh izrekel željo, da bi se Poljske ulice, kjer je vožnja sedaj zelo težavna, malo popravile, zaključila se je javna seja.

Domače stvari.

— (Cesarjev rojstveni dan) hoteli so naši podli nasprotniki po svoje izkoristiti. Zagnali so hrup, kako nelojalni da smo Slovenci, ker ta dan na deželnem dvorci ni bilo nobene zastave, ter strastno so napadali našega dež. glavarja dr. Poklukarja. Poslednji je v včerajšnjih „Novicah“ priobčil izjavo, v kateri konstatuje, da se na rojstveni dan cesarjev sploh ni razobešala zastava niti za prednika grofa Thurna, niti za viteza Kalteneggerja, da je torej vse pisarjenje v nemških listih podla in neosnovana denunciacija.

— (Kdo bode Lavantinski škof?) „Neue freie Presse“ ima telegram iz Gradca, da so za to mesto predlagani: Infulovani opat benediktinskega samostana v Šent Lambrechtu, Otmar Murnik; knezoškof Ljubljanski, dr. Jakob Misija; in kano-nik Fran Kosar v Mariboru. Rečeni list dostavlja, da ima največ upanja opat Murnik, ki je rodóm Kranjec, a nekda nepristopen slovenskim prizadevanjem.

— (Izlet v Divačo.) Program je naslednji: Predpoludne si ogledajo izletniki krasno Divaško jamo, v kateri bode gorelo 1500 sveč in v kateri se bode na mnogih krajih prižigala magnezijeva luč. Popoludne bode ljudska veselica na g. Obrsnela vrtu, kjer bodo „Sokoli“ telovadili, pevala pevska društva in svirala godba. Udeležba iz Trsta in okolice bode jako velika, a tudi od drugod pripravljajo se toliko gostov, da bode v Divači pravi sestanek narodnega razumništva.

— (Začasnim pomožnim referentom) bil je v mestnega zbora Ljubljanskega tajni seji imenovan g. Slavko Deu v Novem Mestu, ki bode opravljal posle policijskega komisarja.

— (Nagrobni spomenik) pokojnemu Lovru Žvabu odkrije se na pokopališču v Dutovljah dne 15. septembra.

— (Dramatična šola) prične se v torek dne 3. septembra t. l. ob 8. uri zvečer v društveni sobi. Ker so še tri mesta, jedno z 72 gld., dve s 150 gld., prosta, opozarjamo še jedenkrat, da naj se one gospodičine in oni gosposdije, kateri želé sodelovati pri dramatičnih predstavah, blagovolé oglašiti v društveni pisarni v nedeljo 1. septembra t. l.

od 10. do 11. ure dopoludne. Sezona se prične začetkom oktobra z veseloigro „Vodno društvo“.

— (Suspendovan) je Fr. Sorko, okrajni sodnik v Slovenski Bistrici.

— (Iz Kranja) se nam poroča, da se vrše priprave za nedeljsko veselico prav pridno. Veselica nam obeta biti vredna v vsakem oziru spomina slavnega Preširna. Gotovo bode slovensko razumništvo pokazalo pri tej priliki, da v istini časti svojega prvega veleuma. Posebno toplo priporočamo pohod te veselice onemu občinstvu, ki ne vzleti s „Sokolom“ v Divačo.

— (Vreme.) Včeraj se je temperatura močno ohladila. Zvečer ob 6. uri kazal je termometer 7 do 8° R., danes zjutraj pa celo samo 6° R. Bali smo se slane, a k sreči je v nas še ni bilo, pač pa je bila danes zjutraj precej znatna slana od Javornika do Trbiža.

— (Vabilo k zabavnemu večeru,) kojega priredé v prostorih g. Grebenca dijaki iz Velikih Lašč v korist „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“ dne 1. septembra 1889. Vspored: 1. Pozdrav, govori g. Iv. Hočevar. 2. Abt: „Na morji“, „Gorska cvetica“, samospeva s spremljevanjem na glasoviru. 3. S. Gregorič: „Jeftejeva prisega“, deklamuje g. Jos. T. 4. Leybach J.: Fantazija na glasoviru, igra g. Jos. Pavčič. 5. „Blaznica v prvem nadstropji“, veseloigra v jednom dejanji, poslovenil Jos. Staré. 6. Prosta zabava in ples. Ustopenina 30 kr. Nadplačila se z ozirom na blagi namen hvaležno vsprejmó. Začetek točno ob 1/28. uri zvečer. K obilni udeležbi najljudneje vabi odbor.

— (Premevanje goveje živine na Bledu) vršilo se je dne 24. t. m. Za bike dobili so nagrade: Ivan Wucherer iz Lesec 40 gld., Ivan Šari iz Kuplenika 30, Adolf Muhr z Bleda 30, Fran Legat iz Lesec 25, Josip Mulej iz Sela 25, Josip Sliwnik z Bleda 20, And. Klinar iz Rovt 20, And. Poljanec iz Rečice 20 gld. Za telice: Fran Legat iz Lesec 25, Miha Noč iz Javornika 20, Ivan Mallner iz Želeč 20, Tomo Prešern iz Lesec 15. Florijan Rikel iz Dolenjih Gorjan 10 gld. Za krave: Rihard Schrey iz Zagorice 30, Boštijan Žvan iz Dolenjih Gorjan 25, Ivan Mallner iz Želeč, Miha Žvab iz Javornika 15, Josip Tonejec z Bele 15 gld. Gospodje Mallner, Muhr, Schrey in Legat odstopili so svoje nagrade na korist kmetijski podružnici.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 28. avgusta. Carnot podpisal dekret, s katerim so volitve za zbornico določene na 22. dan septembra.

Pariz 28. avgusta. Izmej osob, katere so včeraj pred „Cirque Fernando“ prijeli, obdržali so jih v zaporu 78, mej njimi poslanca Thiessa.

Atene 28. avgusta. Po došlih poročilih je porta nekda zaukazala, da se pogajanja Šakirja paše z ustaši ustavijo.

Peterburg 29. avgusta. Velika kneginja Marija Pavlovna težko zbolela za jako hudo anemijo.

Bochum 29. avgusta. Katoliški shod izbral za tretji letni zbor Monakovo, pooblastil je pa kneza Löwensteina, da izbere kako drugo mesto, ko bi se pokazale kake težave. Imenovali so se Moguncija, Gdansko, Koblice in Kolonja.

Razne vesti.

* (Obsodba.) Pred sodiščem v Ogulinu bila je dne 27. t. m. obsojena na sedem let teške ječe 27letna profesorjeva soproga in bivša učiteljica Evgenija Šah zaradi goljufije in obrekovanja. Zločinka ponarejala je namreč menice s podpisom hrvatskega bana grofa Khuena-Hedervarya in z njimi osleparila mnogo zasobnih bogatih rodbin in javnih denarnih zavodov za mnogo tisočakov. Da je ložje dobivala novce v svojo pest, razširjala je vest, da je v tesni ljubezenski zvezi z banom. Konečno so pa nekateri vender le vprašali bana, je li istina, da dela tolikšne dolgove. Ban pa ni ničesar slutil, kaj počne Evgenija Šahova.

* (Potres.) kateri so imeli dne 25. t. m. proti 9. uri zvečer po celi Grški, porušil in poškodoval je obilo poslopij v Patrasu in Missolungi. Koliko škode napravil je močni potres po drugih krajih, še ni znano.

* (Nezgoda na železnici.) Iz Novega Yorka se dne 23. t. m. javlja: Železnični vlak, kateri je vozil Barnumov cirkus v Montreal, skočil je s tiru pri Potsdamu v državi Novoyorški. Usmrteni sta dve osobi, 33 konj in 2 kameli.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 16. številki naslednjo vsebino: Način boja Nemcev in Slovanov v Avstriji. — Narodna avtonomija. — O kritiki dr. Mahnič. I. Nasproti- niška razpravljanja o namišljenem propagovanju vzročnega razkola. (Dalje.) — † Ivan Kukuljevič Sakcinski. — Ignacij. Slika iz zapadne Prusije. Iz poljščine prevel -kl-. (Dalje.) — Pogled po slovan- skem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovan- ski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., pololetno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

26. avgusta: Amalija Vadnov, konduktarjeva hči, 16 mes., Kolodvorske ulice št. 24, za jetiko.
26. avgusta: Matevž Kreč, deželnega odbora tajnik, 60 let, Igriške ulice št. 2, za spridenjem jeter. — Ivan Kordelič, črevljarjev sin, 3½ mes., Crna vas št. 51, za božjastjo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	583	Surovo maslo,	76
Ječmen,	433	Jajce, jedno :	2
Oves,	283	Mleko, liter	7
Ajda,	483	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	466	Telečje	52
Koruza,	466	Svinjsko	54
Krompir,	205	Kostrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	40
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	232
Maslo, kgr.	86	Slama,	232
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	415

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
28 avg.	7. zjutraj	740.8 mm.	9.3° C	sl. sev.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.2 mm.	18.9° C	sl. svz.	jas.	
	5. zvečer	741.9 mm.	11.6° C	sl. sev.	jas.	

Srednja temperatura 13.3°, za 4.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. avgusta t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	danes
Papirna renta	83.50	83.55
Srebrna renta	84.35	84.50
Zlata renta	109.90	109.90
5% marcna renta	99.35	99.50
Akcije narodne banke	906	907
Kreditne akcije	305.40	304
London	119.25	119.25
Srebro	—	—
Napol.	9.46	9.46
C. kr. cekini	5.64	5.62
Nemške marke	58.20	58.17½
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	99	80
Ogerska papirna renta 5%	94	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblg.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	119	10
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	129
frammway-društ. velj 170 gld. a. v.	228	25

Privatni spodnji gimnazij

v Gradcu

(kateremu je c. k. ministerstvo dalo pravico javnosti za I. razred)
s pripravljalnimi razredom za srednje šole.

Preskušeni penzionat za 30 gojencev.

Imejatelj in voditelj:

Fran Scholz,

Gradec.

(480—13)

preskušeni gimnazijski učitelj.

Povabilo.

Vse vélike mesarje vabim v
soboto dne 31. avgusta 1889.
ob ½11. uri dopoldne v gostilno
„pri Štruklji“ v Kolodvorskih uli-
cah, kjer se bode razgovarjalo o važni
stvari.

Janez Kopač,
(695) načelnik mesarske zadruge.

V Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Velika menadžerija Continental

z levovim in slonovim gledališčem.

Ob nedeljah in praznikih na dan 3 predstave z
dresuro in krmljenjem ropnih zverin. Popoldne
ob 4., 6. in 8. uri. — Ob delavnikih 2 predstavi
ob 4. in 7. uri popoldne.

Vsak dan nastop svetovnoznane krotilke zverin
miss IDUNA.

(686—2)

Spoštovanjem ravnateljstvo.

Zenitvena ponudba.

Trgovec in posestnik gostilnice, udo-
vec, star 38 let, v prijaznem kraju na **Dolenj-**
skem, išče si za soprogo pošteno, domače vzgo-
jeno, slovenskega in nemškega jezika večšo go-
spodičino, staro od 22—30 let. Premoženje stran-
ska stvar. Oglase, priložene s fotografijo, blago-
voli naj se pod šifro **F. C. v desetih dneh**
poslati upravnistvu tega lista. — **Tajnost se**
jamči. (687—2)

Potrebujem

koncipijenta

veščega v vseh strokah notarskega in izvanprepi-
nega poslovanja; kandidatom, zvršivšim najmanj
3letno notarsko prakso, dajem prednost. Spričevala
zahtevam v ogled. Službo nastopiti je takoj ali pa
saj do 1. oktobra t. l.

Stanko Pirnat,

(684—3)

c. kr. notar v Zatičini.

Tuji:

27. avgusta.
Pri **Malič**: Abramovič, Mittler, Singer, Petrič, Aš-
bach z Dunaja. — Swo-
boda, Latošinsky iz Trsta.
— Holler iz Gorice.
— Reich iz Budimpešte.
— Jurzabek iz Haustata.
— Pleše iz Prage.
Pri **Slonu**: J. F. Kru-
šič iz Celja. — Beer, Mil-
hofer, Klug, Stern, Stras-
aker z Dunaja. — Hirn iz
Kufsteina. — Pekolj iz Go-
rice. — Pizyghelli, Pre-
gel, Zobel iz Pulja. — Fra-
taršič, Oblak s Kranjskega.
— Mandolfo iz Pulja.
— Keil iz Prage. — Gaudia
iz Ponikve.
Pri **Južnem kolo-**
dvoru: Petkovšek z Go-
doviča. — Mlekuš iz Bolca.
— Smitt, Acurti z Reke.
— Bamler, Arbania z Du-
naja. — Burnet iz Badna.
— Prothman iz Elbinga.
— Detela iz Moravč. — Ga-
beršek, Gruntar iz Koba-
rida.

Dijaki

vsprejmejo se za bodoče šolsko leto pri gospodu **Milavei**
na Starem trgu št. 30. II. nadstropje. (657—3)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. —
Tiskala „Narodna Tiskarna“
1889.

Knjižica bode gotovo vsa-
komu, ki se zanima za so-
brate Srbe in njih pesem,
dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Ti-
skarni“ v Ljubljani za ceno
30 kr., po pošti 32 kr.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačee sredstvo
proti kurjim ocesom, žuljem, tako ime-
novani trdej koži na podplatih in petah
proti bradavicam in vsem drugim trdim
izraslom kože. — Uspeh z jamčen. —
Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-
boda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli; v Rudolfo-
v S. pl. Sladovič; v Kamniku J. Močnik; v Celovci
A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezavi
A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu
A. Huth; v Gorici G. B. Pontoni; v Kranju: K.
Savnik; v Radgoni C. E. Andrien.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti
po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno
znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi
in odločno zahteva: „**L. Luserjev obliž (flašter)**
za turiste“. (449—16)

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche,
profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi
več drugih slovečih zdravnikov zap sujejo in priporočajo
le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot pre-
servativno sredstvo proti vsem zobnim in ušnim boleznim, priznana voda za
grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mine-
ralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se pre-
preči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna
votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začno giniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam
lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanjem vsake vrste in po-
sebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr.,
gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22.
— Aromatična zobna pasta à 35 kr. — **Zobni prašek** v skatljicah po
63 kr. — **Zobna plomba** v etuji gld. 1.—. — **Zeljiščeno milo** à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je
po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje
prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—50)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, Ludovik
Grčel, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr,
Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem:
F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji:
J. Wario, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofji
Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo,
lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici:
A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin,
trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem:
J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.